

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Kúchlerovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **B. P.**

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2021, č. j. OAM-461/ZA-ZA11-ZA20-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 4. 10. 2021 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2021, č. j. OAM-461/ZA-ZA11-ZA20-2021, kterým žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) pro zjevnou nedůvodnost.

II. Obsah Žaloby

2. Žalobce v úvodu žaloby nejprve telegraficky vypočetl, že rozhodnutí žalovaného je v rozporu s § 3, § 2 odst. 4 a § 50 odst. 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a dále s § 12, § 14 a § 14a zákona o azylu.
3. Dle názoru žalobce žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav věci a posouzení věci dostatečně ve vztahu k žalobci neindividualizoval. Žalobce obecně uvedl, že žalovaný pochybil, neboť řádně nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným okolnostem a v důsledku toho nesprávně aplikoval příslušná ustanovení zákona o azylu. Žalobou napadené rozhodnutí nevyplývá ze shromážděných podkladů pro jeho vydání, tj. chybí zde vazby mezi rozhodnutím a podklady pro něj.
4. Základním důvodem, pro který se žalobce rozhodl opustit svou zemi původu a následně požádat v České republice o mezinárodní ochranu, je jeho strach z pronásledování ze strany muže jménem Č. M., původem z Tetriskaro, který mu opakovaně vyhrožoval a fyzicky jej napadl. Žalobce totiž byl a stále je ve vztahu s dívkou, o kterou usiloval i výše uvedený muž, který je dle názoru žalobce násilník. Přesídlení se v rámci země původu žalobci nemůže pomoci, neboť tato je malou zemí a pronásledovatel by jej snadno vyhledal. Žalovaný se nezabýval, zda pro žalobce v zemi jeho původu existuje účinná ochrana proti výše popsanému chování.
5. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný nezhodnotil veškeré okolnosti, které žalobce v řízení sdělil. Skutečnost, že žalobce odjel ze země původu pro své finanční problémy, nemůže správní orgán automaticky považovat jako důvod pro zamítnutí jeho žádosti. Žalovaný ve svém rozhodnutí zcela pomíjí subjektivní prvek „opodstatněné obavy z pronásledování“, který je typický pro vymezení osoby jako uprchlíka. Žalobce jednoznačně popsal, jakým způsobem vznikly jeho obavy, jaké hrozby se v případě návratu obává a jakým způsobem pronásledování v zemi původu započalo. Žalovaný přesto nepřistoupil k ucelenému hodnocení jeho žádosti o mezinárodní ochranu.
6. Zásadní problém žalobce vnímá také v obsahu shromážděných podkladů. Žalovaný vycházel pouze z materiálu účelově vytvořeného k zamítnutí žádosti jako nedůvodné, a to Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, stav – listopad 2020. Tento materiál nejenže je již zastaralý, ale navíc nereflektuje žalobcem tvrzené skutečnosti.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil tak, že odkázal na obsah žalobou napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.
8. Dále uvedl, že musí odmítnout tvrzení žalobce, že nedostatečně zhodnotil Gruzii jako bezpečnou zemi ve vztahu k žalobci, z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že správní orgán posuzoval důvody uvedené žalobcem v průběhu celého řízení v kontextu zpráv o zemi původu.
9. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany jmenovaného je obava z jednání muže, který byl zamilovaný do stejné dívky jako on a legalizace pobytu na území České republiky.
10. Námitky žalobce jsou pouze v rovině obecného nesouhlasu s rozhodnutím žalovaného. Za takové situace nelze tvrdit, že by žalovaným provedené dokazování bylo nedostatečné a skutková podstata, ze které správní orgán vycházel, neměla oporu ve spise. Žalovaný je přesvědčen, že dokazování provedl podrobně a úplně a zabýval se všemi okolnostmi případu. Stejně tak své rozhodnutí srozumitelně odůvodnil. Dále žalovaný uvedl, že je to právě žalobce, kdo má v řízení o mezinárodní ochranu povinnost tvrzení. Žalobce měl v řízení opakovaně možnost se k věci vyjádřit, případně navrhnout důkazy k provedení. Žalobce však v tomto směru

příliš aktivní nebyl. Věc co do obsahu vylíčil obdobně jako v žalobě, se všemi tvrzenými okolnostmi se tedy žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí řádně vypořádal.

11. Žalobce se navíc ani nepokusil situaci řešit v zemi původu a neprokázal, že by mu gruzínské státní orgány nebyly schopny či ochotny pomoci.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Při posuzování věci měl ovšem na zřeteli také čl. 46 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“). Dané ustanovení procedurální směrnice zakotvuje povinnost členských států zajistit pro žadatele o mezinárodní ochranu účinný opravný prostředek. Dle odst. 3 uvedeného ustanovení pak lze za účinný opravný prostředek považovat pouze takový prostředek, který zabezpečuje „úplné a ex nunc posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU“. S ohledem na promeškání transpoziční lhůty ze strany českého zákonodárce se citované ustanovení procedurální směrnice vyznačuje (pro řízení zahájená na základě žádostí o mezinárodní ochranu podaných po 20. 7. 2015) vertikálním přímým účinkem a je povinností krajského soudu přihlížet v řízení i k případným novým skutečnostem, ačkoliv nemohly být žalovanému správnímu orgánu v době jeho rozhodování známy.
13. Krajský soud o věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť k tomuto postupu byly splněny podmínky ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný s rozhodnutím bez jednání souhlasil výslovně, žalobce potom postupem dle § 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.

Skutkový stav

14. Žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. K této žádosti poskytl informace o své osobě, a to že se narodil ve městě Tbilisi v Gruzii a je gruzínské národnosti. Nemá žádné politické přesvědčení, nikdy nebyl členem žádné politické strany ani skupiny a nikdy se politicky neangažoval. Poslední místo bydliště měl v zemi původu ve vesnici Goubani. Z Gruzie vycestoval letecky v červnu 2021 do Polska a následně odjel autobusem do České republiky. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že měl problémy s mužem, který byl zamilovaný do stejné dívky jako on. Zmíněný muž vyhrožoval jemu i jeho rodině zabitím, proto odjel z Gruzie. Jiné důvody ke své žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce nemá.
15. Ve správním spise je založena Informace Ministerstva vnitra České republiky: Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z listopadu roku 2020.
16. Dne 20. 7. 2021 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce neměl co uvést, doplnění podkladů pro rozhodnutí nenavrhl, žádné další skutečnosti nebo nové informace nepřednesl.
17. Následně dne 25. 8. 2021 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je de facto snaha o legalizaci pobytu a obava z muže, který je zamilován do stejné dívky jako on. Žalovaný uzavřel, že Gruzie je hodnocena jako bezpečná země původu. V Gruzii nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení či trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu a její občané nebo osoby bez státního občanství ji neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a zákona o azylu. Gruzie rovněž ratifikovala a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků a umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlížejí nad stavem dodržování lidských práv.

Ohledně politické situace žalovaný nabídl shrnutí na str. 3 – 4 žalobou napadeného rozhodnutí. Centrální vláda nemá pod kontrolou pouze separatistické regiony (Abcházie a Jižní Osetie).

18. Žalovaný uzavřel, že gruzínští občané mohou ke své obraně (hlavním tvrzeným důvodem žalobce pro udělení mezinárodní ochrany je strach z muže zamilovaného do tejně dívky jako žalobce) použít řadu legálních prostředků, včetně podání stížnosti ke státnímu zastupitelství a dalším justičním organizacím. Případným zneužitím pravomocí státních úřadů se rovněž zabývá ombudsman a řada nevládních organizací, které poskytují efektivní pomoc v případech porušení práv jednotlivců. Žalobce uvedl, že neměl žádné potíže se státními orgány, žalobce se dosud na orgány ve své zemi v žádném ohledu neobracel. V případě žalobce tak nelze dojít k závěru, že by příslušnými gruzínskými orgány měla být odmítnuta ochrana jeho osoby, nebo že by stát nebyl schopen či ochoten žadateli poskytnout pomoc.

Právní hodnocení

19. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
20. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště, 1. ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, 2. který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a, 3. který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a 4. který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.
21. Podle § 86 odst. 4 zákona o azylu, ministerstvo vyhláškou stanoví seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí. Seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce.
22. Podle § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu Gruzii, s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie.
23. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Pro rozhodnutí v dané věci je především podstatné vyhodnocení obsahu žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze strany žalobce ve spojení s informacemi o Gruzii jako bezpečné zemi původu. Krajský soud má za to, že žalovaný zcela správně vyhodnotil informace obsažené v listině Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z listopadu roku 2020, s jejímž obsahem byl žalobce před vydáním rozhodnutí seznámen, přičemž nenavrhoval doplnění dokazování a netvrdil další skutečnosti ke své žádosti. S ohledem na skutečnost, jak správně připomněl žalovaný, že označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu a že ze strany žalobce nebyly tvrzeny žádné skutečnosti, které by byť náznakem měly vést k závěru o tom, že v případě žalobce se o bezpečnou zemi původu jednat nemůže, nelze přiznat důvodnosti žalobních námitek. Soud přisvědčuje žalovanému, že za takové skutečnosti nelze považovat žalobcovy subjektivní pocity ohledně strachu z určitého muže.
24. Žalobce rovněž poukazoval na zastaralost materiálu z listopadu 2020 a nemožnost jeho izolovaného použití pro skutkové závěry. K tomu krajský soud uvádí, že žalovaný při posuzování žalobcovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany vycházel především z jeho výpovědi a dále z onoho žalobcem uváděného materiálu. Krajský soud považuje takto učiněné skutkové závěry za dostačující, a to zejména s ohledem na fakt, že sám žalobce nikterak

konkrétně závěry z onoho dokumentu věcně nerozporuje. Neučinil tak ani při seznámení se s obsahem spisu, kde byl právě k podobnému jednání prostor. Žalobce nenavrhl žádné jiné listiny, které by měly být v řízení provedeny k důkazu a ty které provedeny byly (Informace o zemi původu z listopadu 2020) relevantně, respektive nikterak nezpochybnil co do jejich obsahu.

25. Ze žádosti žalobce plyne, že tento žádá o mezinárodní ochranu zejména kvůli obavě z konkrétního muže, v případě potřeby se však žalobce může obrátit na orgány v zemi původu, které zabezpečují pořádek v zemi. Žalobce k takovému postupu dosud dle vlastních slov nepřistoupil, bez dalšího se tak nemůže dovolávat hypotetické nemožnosti takové pomoci.

V. Závěr a náklady řízení

26. Soud tak neshledal žalobou důvodnou a nad její rámec nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročež nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 18. listopadu 2021

JUDr. Martina Kůchlerová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně